

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget, (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om midlertidig fritagelse for kommunale og amtskommunale ejendomsskatter

[Af Keld Andersen (KF) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 23. Fremsat 21/10 80).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Forslaget går ud på, at der skal gennemføres en lovgivning, der giver kommuner og amtskommuner adgang, men ikke pligt, til at fritage visse ejerboliger for henholdsvis kommunale og amtskommunale ejendomsskatter, og det vil nok i praksis sige grundskyld, idet nyopførte ejendomme som bekendt ikke pålignes ejendomsskyld. Det er forslagsstillerens tanke, at en fritagelse fra ejendomsskatter skal tilskynde folk til at erhverve og bygge nogle grunde, som det har vist sig vanskeligt at sælge, eller købe allerede opførte huse, som de pågældende byggefirmaer på grund af prioritetsforholdene har svært ved at få solgt.

For så vidt angår den sidstnævnte kategori af ejendomme, kan der nok rejses det spørgsmål, om det er køberen eller sælgeren, man vil være i stand til at hjælpe ved forslaget. Under alle omstændigheder skal fritagelsen kun gælde i tre år, og derefter vil de økonomiske problemer for køberen vende tilbage med fuld styrke.

I øvrigt tror jeg, det kun vil være meget undtagelsesvis, at det er ejendomsskatterne,

der er afgørende for, om folk beslutter sig for at erhverve eget hus. Ting som afdrag og renter af prioritetsgæld, opvarmningsudgifter m. v. vil sikkert i så henseende spille en langt mere afgørende rolle.

Virkningerne af en tidsbegrænset skattefritagelse vil efter min mening være yderst beskudne, så meget mere som det jo er uvist, i hvilket omfang kommunerne vil benytte sig af en adgang til at fritage de pågældende ejendomme for grundskyld.

Dertil kommer, at en lovgivning af denne art vil være et brud på det nugældende princip, hvorefter man normalt kun fritager of-fentlige ejendomme eller ejendomme af en vis almennyttig karakter for grundskyld. Den ulige behandling af grundejerne i skattemæssig henseende, der vil kunne blive resultatet af den foreslåede lovgivning, forekommer mig heller ikke tiltalende.

Af det, jeg har sagt, vil det fremgå, at jeg ikke mener at kunne medvirke til forslaget gennemførelse.

Egon Jensen (S):

Jeg kunne i og for sig henholde mig til de bemærkninger, ministeren er fremkommet med. Jeg mener også, det er uvist, i hvilket omfang kommunerne vil benytte sig af forslaget om fritagelse for ejendomsskat i disse 3 år for parcelhuse eller ikke solgte ejendomme. Jeg mener, at det, der tynger i ejendommens udgifter, nok så meget er afdrag og renter og varmeudgifter, ikke netop grundskylden.

I øvrigt kunne det være interessant at få at vide, hvordan situationen er i de – heldigvis få – kommuner, som slet ikke har kommunal grundskyld. Jeg tror nemlig ikke, at situationen er spor anderledes i disse kommuner, end den er i kommuner med en høj grundskyldpromille. Forslaget vil virke på den måde, som en kendt humorist engang har sagt, at nok får man varme, hvis man tisser i bukserne, men det er ubehageligt kort efter. Situationen indtræder igen, at man skal betale ejendomsskatterne, og så er man bare tilbage.

Spørgsmålet er, om dette forslag ikke blot hjælper dem, der skal sælge en ejendom, idet det giver dem mulighed for at få en lidt højere pris. Det giver anledning til en eklatant forskelsbehandling af parcelhusejere.

Af disse grunde kan vi ikke medvirke.

Formanden:

Det var måske rart, om medlemmerne kunne finde lidt mere urbane måder at udtrykke deres personlige erfaringer på.

Ivar Hansen (V):

Vi vil fra venstres side gerne indtage en positiv holdning til det forslag, der her er fremsat fra det konservative folkepartis side, selv om vi da meget vel kan se, at der vil kunne rejses en række problemer i forbindelse med dette forslag, eksempelvis det, som indenrigsministeren allerede har nævnt, og som jeg da også tror meget vel kunne blive et problem, nemlig: hvad vil der ske efter en 3-årig periode? Så vil der dukke nogle problemer op igen. Jeg ved ikke, hvorfor forslagsstillerne just har valgt denne 3-årige periode – det hører vi jo nok fra ordføreren for forslagsstillerne – men vi går ud fra indtil videre, at det i første række er for at imødekomme en meget vanskelig situation, der er i mange kommuner, i særdeleshed hvad angår mulighederne for, som den økonomiske situation er, at sælge og omsætte private ejerboliger.

Vi vil dog godt sige, at skulle vi tage fat på det problem – det medvirker vi meget gerne til, og vi vender jo tilbage til sagen ved det næste punkt på dagsordenen – så er det et spørgsmål, om ejerboligerne bør have førsteprioritet, hvis vi skal lempe på ejendomsbeskatningen. Det er et spørgsmål, om vi ikke i første række skulle vælge at nedsætte eller afskaffe den ejendomsbeskatning, som hviler på produktionsjord, om det ikke var her, vi skulle tage fat i første række.

Som sagt, vi vil gerne vurdere dette forslag positivt, og vi vil gå til udvalgsarbejdet og prøve at få nogle af de problemer nærmere klarlagt, som nok vil vise sig.

Thorndahl (FP):

Det foreliggende beslutningsforslag må vel opfattes som et forsøg på at give vor meget hårdt trængte byggesektor en hjælpende hånd. At byggesektoren er hårdt trængt, er efter vores opfattelse en logisk følge af den økonomiske politik, som føres herhjemme, således som den er blevet ført igennem en årrække, først og fremmest vel gennem de finanslove, der er vedtaget fra år til år – finanslove, som med de enorme underskud,

som folketingets flertal og skiftende regeringer har gennemtvunget år efter år, har drevet renteniveauet op i de højder, som vi i dag må leve med. Et stort underskud på betalingsbalancen må også uundgåeligt føre til et højt indenlandsk renteniveau, og det er først og fremmest det høje renteniveau, der skaber de dårlige forhold for byggeriet med virksomhedslukninger og afskedigelser til følge.

Man kan så spørge, da det er et konservativt beslutningsforslag, hvilket medansvar det konservative folkeparti egentlig har for udlandsgælden, betalingsbalanceunderskuddet, det høje renteniveau og dermed krisen i byggesektoren, således som det udtrykkes gennem partiets stillingtagen til de årlige finanslovsvedtagelser. Er det ikke rigtigt, at det konservative folkeparti har stemt for hver en krone i udlandsgæld, hver en krone, der har været med til at drive renten i vejret? Er det ikke rigtigt, at det konservative folkeparti har stemt for de finanslove, der har skabt krisen i byggesektoren? Jeg er egentlig temmelig overbevist om, at der kan svares bekræftende på dette spørgsmål. På denne baggrund kan man vel nok, sådan måske lidt polemisk, opfatte det fremsatte beslutningsforslag som et lidt letkøbt forsøg på at købe sig politisk af-lad.

Det er et forslag, der vil gøre vor skatte-lovgivning endnu mere uoverskuelig, og det vil også kræve endnu mere administration, uden at konsekvenserne af at gennemføre forslaget overhovedet – sådan må jeg i hvert fald læse bemærkningerne – er forsøgt belyst.

Nu har vi, så vidt jeg ved, 8 primærkommuner – det var hr. Egon Jensen også inde på – 8 primærkommuner, der har fastsat en kommunal grundskyld på 0. Det vil sige, at man for disse kommuners vedkommende, hvis der altså er hold i det konservative folkepartis argumentation, skulle kunne påvise en ekstraordinært høj byggeaktivitet sammenlignet med kommuner, hvis forhold i øvrigt er tilsvarende.

Jeg går ud fra – for sådan arbejder det konservative folkeparti naturligvis – selv om det ikke fremgår af bemærkningerne, at det konservative folkepartis ordfører grundigt har analyseret byggeaktiviteten i disse 8 primærkommuner, hvor den primærkommunale grundskyld er 0, og jeg glæder mig til at høre den konservative ordfører i detaljer dokumentere den grundlæggende tankegang i for-

[Thomdahl]

slaget, altså at en grundskyld på 0 sætter byggeriet i gang, og at en grundskyld på 0 ud fra en totaløkonomisk betragtning er en samfundsøkonomisk fordel.

Ud over at jeg glæder mig – det gør jeg virkelig – til denne redegørelse, må jeg afslutningsvis understrege, at fremskridtspartiet må afvise det foreliggende forslag som, beklager, et rent politisk paradeforslag.

Birthe Nielsen (SF):

Vi skal fra SFs side ikke bruge så forfærdelig mange ord på det forslag, der er kommet fra det konservative folkeparti om at fritage købere for kommunale og amtskommunale ejendomsskatter i den første tid, man sidder i eget hus. Vi så meget hellere, at kommunerne, hvis grundejerne er betrængte, overtog jorden og lejede jorden ud til en lav jordrente de første år, så folk selv kunne bygge deres huse. Det mener vi måtte være mere rimeligt set ud fra den befolkningsgruppe, hvis interesser vi varetager.

Desuden vil vi da pege på, at kommunerne også kunne bygge noget mere socialt, almennyttigt byggeri. Det er der jo muligheder for, og mulighederne havde været endnu større, hvis ikke de borgerlige partier her i folketinget netop havde forhindret ikrafttrædelse af nogle af de ting, der blev gennemført i sidste samling. Byggeriet har mærket en masse arbejdsløshed, og en del byggeri er gået i stå på grund af det, der skete i foråret.

Jeg vil sige med hensyn til lovforslaget, at vi vil håbe, det bliver lagt dybt ned i skuffen i udvalget. Sådan ser vi på det i SF.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre kan ikke tilslutte sig det forslag, som det konservative folkeparti her fremsætter om lettelse for nybyggeriet. Der er som bekendt netop nu startet et udvalgsarbejde til belysning af byggeriets finansieringsproblemer, og selv om man ikke skal foregribe sådan et udvalgsarbejde, tror jeg godt, jeg kan love, at det nok ikke bliver forslag af denne karakter, som kommer til at spille den helt store rolle. Vi har peget på andre former for lettelse af finansieringen af boligbyggeri, og herunder har vi også peget på, at man måtte finde en finansieringsmulighed for de kommuner, der måtte ønske at opkøbe jord og leje byggejorden ud.

Jeg tror, ligesom tidligere ordførere har været inde på det, at dette forslag er meget uigennemtænkt. Jeg er meget langt enig med fremskridtspartiets ordfører. Jeg vil gerne spørge, om man har overvejet, hvilken indvirkning dette forslag vil have ikke bare på skattebyrdefordelingen i den enkelte kommune, men også på byrdefordelingen mellem kommunerne. Den er som bekendt afhængig af grundskatternes størrelse.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg synes, jeg vil følge traditionen fra de forrige talere og snakke lidt om landets politik, som den har været igennem mange år. Det hører jo næsten med til ethvert spørgsmål herinde, og jeg vil da gerne tage min andel af ansvaret for den udlandsgæld og alle de ulykker, vi står i i dag. Det kan jeg ikke se hvordan jeg kunne komme uden om. Men så vil jeg også have lov til at kræve medære for, at der i sidste kvartal er sket en forbedring, der er fantastisk – i forhold til, hvad der har været på noget tidligere tidspunkt siden 1975. Det har vi nemlig direkte medansvar for, vi, der vovede at stemme for de upopulære ting, som blev gennemført senest i maj måned – nogle af dem allerede i december. De ting hører sammen.

Til forslaget her – og det er vel det, vi er kommet her for at behandle – vil jeg sige: ja, hvorfor dog ikke? Når man har den grundindstilling til grundskatter – undskyld – som vi kommer til om lidt i vort forslag, kan jeg ikke se, hvorfor man ikke skulle gøre det her. Når det er overladt til den enkelte kommune, hvorfor skulle man så ikke gøre det? Der er kun én hage for mit partis vedkommende, og det er, at vi først kan være med til noget, der virker fra den 1. januar 1982, det er klart, men det er jo uden betydning i denne situation. Vi kan ikke se, hvorfor man ikke skulle kunne overlade det til kommunerne at gøre det på denne måde. Vi har ikke de eksempler, som forslagsstillerne har, men vi tvivler ikke om, at forslaget er begrundet med nogle erfaringer. Det hører vi sikkert nærmere om om lidt.

Jeg noterede med tilfredshed – som det hedder i det ministerielle sprog – at både den socialdemokratiske minister, indenrigsministeren i dette tilfælde, og den socialdemokratiske ordfører fastslog, at når købere skal

[Erhard Jakobsen]

disponere, så spiller grundskatterne en meget ringe rolle. Det er jeg meget glad for. Jeg har prøvet gang på gang at overbevise dette ting om, at grundskatterne har meget ringe indflydelse på ejendomspriserne og på grundpriserne; det er en lang række andre faktorer, der spiller en rolle. Det beder jeg om at man husker, når vi kommer til næste punkt på dagsordenen.

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne starte med at sige til den sidste ærede ordfører, at man skal nok være en lille smule forsigtig med hensyn til at drage forhastede slutninger af den udvikling, betalingsbalancen har taget. Skal vi endelig vurdere den, så er der nok også andre ting som f.eks. en faldende beskæftigelse eller en stigende arbejdsløshed, der må med ind i overvejelserne, hvis vi skal have et helhedsbillede af den udvikling, der har fundet sted i den sidste tid.

Men tilbage direkte til forslaget. Retsforbundet kan ikke medvirke til det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Vi mener ikke, det er nogen god måde at løse dette problem på. Det er en meget kortsigtet løsning. Det er efter vores opfattelse en helt forkert måde at løse dette spørgsmål på. Vi mener, det ville være en langt bedre vej at gå – den vej, som både ordføreren for socialistisk folkeparti og for det radikale venstre var inde på – at man kunne skaffe grundlag for en ordening, hvorefter kommunerne kunne foretage udleje af jord på jordrentevilkår. Det vil netop trække hele kapitaliseringsspørgsmålet og hele konjunkturproblematikken ud af en del af byggeriet. Det vil vi lægge langt mere vægt på.

Må jeg endelig sige, at virkningen af at fjerne ejendomsskatterne måske ikke ville være så forfærdelig stor, al den stund vi har en fradragsret for disse ejendomsskatter. Noget, der i hvert fald også vil virke i modsat retning, vil være det forhold, at hvis man forudsætter, at det offentlige skal have det samme provenu, så kunne man jo godt komme til at stå i den situation, at man kom til at kræve noget mere op i indkomstskat, og så må man spørge: hvad vil nettovirkningen herefter blive? Retsforbundet kan ikke medvirke til gennemførelsen af det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Agnete Laustsen (KF):

Må jeg takke. Jeg synes faktisk, vores forslag er blevet meget forstående og endda fra to partiers side meget positivt modtaget.

Alle har givet udtryk for – det er også det, der har ligget bag ved det forslag, vi her er fremkommet med – at byggeriet er en af de brancher, som i dag er ude i meget, meget store vanskeligheder. Det er selvfølgelig noget, som betyder noget for selve byggesektoren, men man må ikke være blind for, at byggesektoren har en fantastisk afsmittende virkning på en række andre erhverv, som også er kommet i meget store vanskeligheder. Betalingsstandsninger, konkurser og lukninger er jo noget, der hører til dagens orden.

Dette forslag er naturligvis ikke fremsat som en retningsplanke i den situation, vi står i, sådan at forstå, at dette forslag alene afhjælper Danmarks byggekrise. Det gør det langt fra. Det er kun et kortvarigt og meget konkret forslag på et meget afgrænset område, men vi er af den opfattelse, at når vi har disse vanskelige vilkår, som alle partier i folketinget jo er enige om vi står over for, så må alle gode forslag samles, og dette er altså et af de forslag, som vi fra konservativ side har fremsat med henblik på øget opførelse af ejerboliger for dermed at hjælpe på den faldende beskæftigelse inden for byggesektoren, ligesom vi gerne vil lette presset på udlejningsbyggeriet.

Dette være sagt om baggrunden for forslaget. Jeg vil derefter gerne kommentere nogle af de bemærkninger, som er fremkommet.

Ministeren rejste det spørgsmål, om dette forslag, især dets punkt 2, skulle hjælpe køber eller sælger. Jeg vil gerne sige til ministeren, at vi opfatter dette forslag som værende til gavn både for køber og sælger.

Der blev nævnt både fra ministerens side og fra hr. Egon Jensens side, at det var meget kortsigtet, det skulle kun gælde 3 år, og derefter ville de økonomiske problemer jo vende tilbage igen med fuld styrke. Det er lidt kedeligt at høre landets minister sige, at så vender problemerne tilbage igen med fuld styrke. Man skulle da formode, at den politik, som regeringen har fremlagt, er en politik, som regeringen selv – måske som de eneste – har tiltro til, sådan at man måtte gå ud fra, at landets situation om 3 år var væsentlig bedre, end den er i dag. Det er kedeligt at

[Agnete Laustsen]

måtte konstatere, at ministeren åbenbart ikke tror på, at regeringens politik hjælper det bitterste, og at problemerne derfor bare vil vende tilbage. Vi må tage til efterretning, at sådan ser regeringen på det; det er bare en beklagelig konstatering.

Hr. Egon Jensen nævnede – og også andre har været inde på den tanke, bl. a. hr. Erhard Jakobsen – at det egentlig ikke var grundskatterne, der var de mest tyngende og de mest afgørende, når man skulle bygge eller købe et hus. Det er jeg da ganske enig i. Der er mange andre og meget mere væsentlige poster. Men man kunne også se det fra en anden side og sige: ja men hvis det ikke betyder mere, end der bliver givet udtryk for her, hvorfor så ikke acceptere forslaget? Det er dog en lille hjælp til de mennesker, som også medregner grundskylden og grundskatterne, når de køber hus. Én ting er, at én udgift isoleret ikke betyder så meget, men de mange udgifter skal jo lægges sammen, når man står over for at skulle bygge, når man står over for at skulle købe eller i det hele taget står over for at skulle etablere sig bolig-mæssigt. Det er måske ikke det, der tynger mest, men det tynger også. Derfor synes jeg, der er god grund til at sige: kan vi lette på dette område, så lad os da gøre det.

Vi blev spurgt, om vi havde nogen idé om, hvorvidt man i disse 8 lykkelige primærkommuner, hvor man altså ikke har de kommunale grundskatter, havde kunnet se den vækst, som vi altså håber at dette forslag vil kunne medføre. Jeg kan kun sige, at i de 8 primærkommuner vil jeg faktisk gætte på at der nok er meget få byggegrunde ledige, så det er altså lidt vanskeligt at komme med erfaringer fra disse kommuner.

Jeg var glad for hr. Ivar Hansens tilslutning til vores forslag. Hr. Ivar Hansen spurgte, hvorfor vi netop havde valgt 3 år. Jeg kan sige, at det ikke er noget helligt tal for os. Vi har foreslået 3 år, men vi kunne sådan set lige så godt have sagt 2 år eller 4 år eller 5 år. Der ligger altså ikke noget særligt i tallet 3, og vi er da meget villige til at drøfte under udvalgsbehandlingen, om vi kan nå vores mål med en anden årrække end de 3 år.

Hr. Ivar Hansen ville gerne drøfte, om vi ikke kunne gøre en endnu større indsats ved at nedsætte ejendomsbeskatningen på produktionsjord. Jeg kan da være meget, meget enig med hr. Ivar Hansen i, at det er et væ-

sentlig større problem og et meget mere tyn- gende problem, som vi til enhver tid gerne vil drøfte og medvirke positivt til at løse, men det er bare ikke det, sagen her drejer sig om. Jeg kan altså kun give tilslutning til, at vi vil gå ind i en vurdering af det andet også.

Jeg synes, det var meget morsomt at høre hr. Thorndahl sige fra fremskridtspartiets side, at det forslag, vi var fremkommet med her, ikke var andet end et paradeforslag. Det var, netop når det siges fra fremskridtspartiets side, muntre ord, men det hedder som bekendt, at erfaren mand er god at gæste.

Hr. Thorndahl beskæftigede sig i øvrigt meget med vores udlandsgæld, med finanslovsproblemer og deslige. Det er selvfølgelig også noget, som vi til enhver tid gerne vil drøfte, men på baggrund af det foreliggende forslag, som er af en så konkret karakter, tror jeg ikke, jeg vil indgå på en debat om, hvorvidt vi har et ansvar for udlandsgælden eller ej. Det har vi naturligvis. Vi vedstår, at vi har stemt for finansloven, men vi vedstår også, at vi, inden vi har stemt for denne finanslov, er fremkommet med – som hr. Thorndahl jo også udmærket godt ved – en lang, lang række ændringsforslag, som vi desværre, det må vi jo indrømme, ikke har kunnet komme igennem med.

Fru Aase Olesen gjorde en hel del ud af, at der var udvalgsarbejde i gang, og det skal jeg da heller ikke se bort fra. Jeg synes, det er udmærket, at der er et udvalgsarbejde, og jeg synes, det er udmærket, at de radikale lægger så stor vægt på det og deltager så ivrigt i det, men jeg synes blot, man må sige, at mens man bruger megen tid på udvalgsarbejde, så sker der altså meget inden for hele byggesektoren. Der sker bl. a. det, at den dag for dag får vanskeligere og vanskeligere forhold, hvis vi ikke prøver på at gribe ind på den ene eller den anden måde. Vi har altså nu prøvet med dette lille forslag, der som sagt er en del af en større helhed, at gøre vores til det.

Tak til hr. Erhard Jakobsen, som også var positivt indstillet over for vores forslag. Jeg forstår naturligvis godt CDs baggrund for at sige, at man altså desværre har sine bindinger og altså ikke kan være med før fra 1982, men det er alligevel rart at høre, at CD er enig med os i de intentioner, der ligger til grund for forslaget.

[Agnete Laustsen]

Jeg tror ikke, jeg skal ledsage dette med flere bemærkninger. Jeg vil håbe på, at vi under udvalgsbehandlingen kan få sagen yderligere belyst.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg har kun én bemærkning at gøre til fru Agnete Laustsen, og det er den, at det egentlig var helt fantastisk at høre hendes udlægning af min bemærkning om, at efter 3 år skulle man til at betale ejendomsskatter igen. »Så vender de økonomiske problemer tilbage med fuld styrke« – ja, så skal man betale ejendomsskatterne igen. Det blev til en minister, der ikke tror på sin regering. Den udlægning var egentlig fantastisk.

(Kort bemærkning).

Keld Andersen (KF):

Det var egentlig skuffende at høre, at ministerens eneste kommentar drejede sig om fru Agnete Laustsens korrekte konklusion med hensyn til ministerens egen tro på den økonomiske politik, som regeringen fører. Jeg tror ikke, regeringen og ministeren har forstået meget af dette forslag. Meningen var faktisk, at det skulle hjælpe i denne 3 års periode, og at så et og andet skulle lindre i den periode, hvor dette forslag var med til at hjælpe. Men jeg forstår, at regeringen har andre planer, og at det er det, der ligger bag, at når dette forslag udløber, så vender de økonomiske problemer for boligejerne tilbage med fornyet styrke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, bestrager jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om fiksering og aftrapning af den primær- og amtskommunale grundskyld.

[Af Mimi Jakobsen (CD) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 24. Fremsat 21/10 80).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Centrum-demokraterne har ved en tidligere lejlighed her i tinget lovet hvert år at ville fremsætte forslag til folketingsbeslutning om fiksering og aftrapning af den primær- og amtskommunale grundskyld, og med forslaget her har centrum-demokraterne opfyldt løftet for i år.

Som det allerede fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, er der i alt væsentligt tale om en genfremsættelse af de tidligere forslag, og mine bemærkninger må da også i det store og hele blive en gentagelse af, hvad jeg tidligere har sagt om dette forslag.

Forslaget tilsigter efter en overgangsperiode helt at afskaffe grundskylden og dermed i realiteten indskrænke kommunernes og amtskommunernes udskrivningsret til alene at omfatte indkomsts-katten. Der er, når der bortses fra en vis beskeden lettelse af den kommunale administration ved afskaffelse af grundskylden, ikke knyttet egentlige kommunale besparelser til forslaget, og følgen af grundskyldens bortfald må derfor være en tilsvarende provenumæssig forhøjelse af den kommunale indkomstskat. Provenuet af den kommunale og amtskommunale grundskyld for 1981 er budgetteret til i alt 4,6 mia kr. Det er nogenlunde uændret i forhold til 1980, og i forhold til den almindelige prisudvikling er der i virkeligheden tale om et reelt fald i provenuet på op imod 9 pct. Hvis man tænkte sig dette beløb dækket ind ved en forhøjelse af indkomstskatten, ville der blive tale om en stigning i de gennemsnitlige kommunale og amtskommunale udskrivningsprocenter på henholdsvis 0,8 og 0,9 procentpoints. Det svarer til en stigning i indkomstskatten på 4,3 pct. for kommunernes vedkommende og 12,7 pct. for amtskommunernes vedkommende i gennemsnit.